

[Indenrigsministeren]

ne friholdt for de ordninger, vi i øvrigt påtænker i 1985. Det er netop af hensyn til Københavns finansielle situation. Hvordan ordningerne skal se ud i 1986, altså hvordan de kommunaløkonomiske initiativer skal se ud i 1986, er noget af det, vi skal drøfte i foråret 1985. Det passer vældig fint, at AKF-undersøgelsen netop på det tidspunkt, i februar måned, vil være færdig og kan indgå i de drøftelser. I øvrigt skal vi som sagt overgå til bloktilskud på det sociale område, hvilket vil give anledning til ændringer i udligningsordningerne.

Alt dette vil give basis for de drøftelser, vi skal føre med de kommunale organisationer i slutningen af 1984 og begyndelsen af 1985 – og naturligvis også med de politiske partier – om, hvordan ordningerne på den lange sigt fra 1986 og fremefter skal se ud for kommunerne under ét, altså også for Københavns kommune.

Lenger (VS):

Først vil jeg gerne sige om det dagsordensforslag, hr. Henning Rasmussen har fremsat, at hvis ikke vores eget forslag kommer til afstemning, så vil vi stemme for hr. Henning Rasmussens. Jeg vil gerne kommentere tre ting, ministeren sagde.

For det første sagde ministeren, at de tilpasninger – som det jo hedder nu om dage – kommunerne er i gang med at foretage, kan betyde overflytninger. Ja, det ved jeg godt, men det, jeg talte om, var, at det udelukkende er i kraft af et stort antal langtidsledige, Københavns kommune har kunnet holde sit personaletal. Der er kommet 1.000 flere i alt, men der er kommet 2.500 flere langtidsledige, og det er vel ikke den slags overflytninger, ministeren tænker på i forbindelse med tilpasningsfilosofien.

Ministeren sagde for det andet, at ikke alle omlægninger er nedskæringer. Det vil jeg godt tro på. Hvis man flytter en krone fra en konto, hvor den skulle have været brugt til en vej, til en anden konto, hvor den skal bruges til en cykelsti, er det selvfølgelig ikke nogen nedskæring, men når man tager den ud af budgettet, så er det en nedskæring.

Endelig gjorde ministeren nok en gang en dyd ud af nødvendigheden ved at sige, at Københavns kommune jo ikke skal af med noget ekstra i 1985 som alle andre kommu-

ner. Nej, men Københavns kommune slipper jo ikke for at betale. Det er meningen, at Københavns kommune skal betale det samme beløb i 1986 oven i det, som Københavns kommune i forvejen skulle betale i 1986.

Fru Karen Højte Jensen var inde på problemerne med industrien i Københavns kommune og sagde bl.a., at man har tvunget virksomheder bort, og at det har givet færre skatteydere. Der er ikke nødvendigvis den sammenhæng i et så tæt bebygget område som Københavnsområdet, hvor der er megen pendling, også på tværs af kommunegrænserne. Men hvis der endelig er en sammenhæng, så tvinger det massive og tætte boligbyggeri, der har været så mange planer om – nogle af dem er også gennemført i Københavns kommune – om noget virksomhederne ud af kommunen. Der bliver ganske enkelt ikke plads til dem, hvor det i stedet burde være sådan, at der var plads til mere miljøvenlige småindustrier. Det kan der jo ikke være, hvis man bygger boliger så tæt, som man gør.

Fru Karen Højte Jensen var også inde på spørgsmålet om det administrative personale, der i forhold til indbyggertallet er dobbelt så stort i Københavns kommune som i landet som helhed. Det synes jeg ikke at der er noget underligt i, og jeg synes ikke, at man kan bruge det til generelt at sige, at der sker et overforbrug. Når det kan dokumenteres, at der i Københavns kommune er dobbelt så mange syge, målt på sygedagpengene, at der er dobbelt så mange, der ikke er berettigede til dagpenge, at der er dobbelt så mange invalidepensionister, og at der er andre grupper, der også er dobbelt så mange af, så ville det da være underligt, hvis det ikke gav sig udtryk i, at der var cirka dobbelt så mange til at administrere de foranstaltninger, man nu har. Derfor er det i virkeligheden blot et udtryk for det problem, Københavns kommune har, kun målt på en lidt anden måde.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg forstod hr. Ole Vig Jensens sidste korte bemærkning, hvor han talte om, at man i forbindelse med denne undersøgelse ville se på, om andre kommuner havde problemer, sådan, at det altså ikke kun er de specielle problemer, der knytter sig til Københavns kommunes hovedstadsstatus, man vil tillægge vægt, når man skal vurdere, om der er basis for øget økonomisk hjælp til Københavns kommune. Det er jeg meget glad for at konstatere, for det bety-